

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 390/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaniach vedených pod sp. zn. 7 Er 776/2006 (Rvp 1326/2014), sp. zn. 10 Er 256/2004 (Rvp 1327/2014), sp. zn. 6 Er 774/2006 (Rvp 1328/2014), sp. zn. 8 Er 349/2004 (Rvp 1329/2014), sp. zn. 11 Er 25/2005 (Rvp 1330/2014), sp. zn. 11 Er 383/2005 (Rvp 1331/2014), sp. zn. 11 Er 37/2005 (Rvp 1332/2014), sp. zn. 12 Er 784/2005 (Rvp 1333/2014), sp. zn. 11Er 1175/2005 (Rvp 1334/2014), sp. zn. 8 Er 89/2006 (Rvp 1335/2014), sp. zn. 7 Er 88/2006 (Rvp 1336/2014), sp. zn. 4 Er 163/2006 (Rvp 1337/2014), sp. zn. 4 Er 161/2006 (Rvp 1338/2014), sp. zn. 11 Er 858/2006 (Rvp 1339/2014), sp. zn. 7 Er 721/2006 (Rvp 1340/2014), sp. zn. 6 Er 647/2005 (Rvp 1341/2014), sp. zn. 6 Er 699/2005 (Rvp 1342/2014), sp. zn. 7 Er 857/2006 (Rvp 1343/2014), sp. zn. 6 Er 17/2007 (Rvp 1344/2014), sp. zn. 9 Er 114/2007

(Rvp 1345/2014), sp. zn. 10 Er 24/2003 (Rvp 1346/2014), sp. zn. 8 Er 341/2003 (Rvp 1347/2014), sp. zn. 11 Er 455/2003 (Rvp 1348/2014) a sp. zn. 11 Er 245/2003 (Rvp 1349/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 1326/2014, Rvp 1327/2014, Rvp 1328/2014, Rvp 1329/2014, Rvp 1330/2014, Rvp 1331/2014, Rvp 1332/2014, Rvp 1333/2014, Rvp 1334/2014, Rvp 1335/2014, Rvp 1336/2014, Rvp 1337/2014, Rvp 1338/2014, Rvp 1339/2014, Rvp 1340/2014, Rvp 1341/2014, Rvp 1342/2014, Rvp 1343/2014, Rvp 1344/2014, Rvp 1345/2014, Rvp 1346/2014, Rvp 1347/2014, Rvp 1348/2014 a sp. zn. Rvp 1349/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 390/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 13. februára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v označených konaniach.

Sťažovateľka v predmetných veciach *„pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom“* podala návrhy *„na zmenu súdneho exekútora“*.

Okresný súd nerozhodol o jej návrhu v zákonom ustanovenej lehote podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov napriek tomu, že tieto veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach.

Vzhľadom na nedôvodnú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu sťažovateľka podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že na tieto svoje sťažnosti nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v označených konaniach boli porušené ňou označené práva, a aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a sťažovateľke bol okresný súd zaviazaný zaplatiť finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1326/2014 až sp. zn. Rvp 1349/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v označených konaniach

Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že okresný súd nerozhodol v zákonnej lehote 30 dní o jej návrhoch na zmenu súdneho exekútora podaných v rokoch 2010 až 2012, preto podala 29. novembra 2013 kvalifikované sťažnosti na zbytočné prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

Predsedaťka okresného súdu jej na jej sťažnosti do podania sťažnosti ústavnému súdu v lehote ustanovenej v zákone o súdoch neodpovedala a „*neprijal žiadne riadiace opatrenia na odstránenie zbytočných prietahov v konaní*“, preto sa v týchto veciach obrátila na ústavný súd.

Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu v napadnutých konaniach dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj ďalších práv, preto sa sťažovateľka podanými sťažnosťami domáha ochrany týchto svojich práv.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré

mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 63 ods. 2 zákona o súdoch sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 63/07, III. ÚS 297/07) vyžaduje, aby v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní pred všeobecným súdom, sťažovateľ preukázal aj využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého má právo podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona o súdoch. Týmto právnym prostriedkom je sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi príslušného súdu.

Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nepreukázala reálne splnenie tejto podmienky, t. j. že podala sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní adresovanú predsedovi krajského súdu z dôvodu podľa § 63 ods. 2 zákona o súdoch.

Sťažovateľka iba v texte sťažností uvádza, že predsedníčka okresného súdu nevybavila jej sťažnosť z 29. novembra 2013 (doručenú okresnému súdu 10. decembra 2013) v lehote 30 dní, neinformovala ju ani o predĺžení tejto lehoty a ku dňu podania sťažností jej písomne neoznámila, či prijala opatrenia na odstránenie zbytočných prietahov v konaní. Preto sťažovateľka nemohla využiť postup a požiadať „nadriadený súd“ o prešetrenie sťažnosti podľa § 67 ods. 1 zákona o súdoch.

Ústavný súd v tejto veci zastáva názor, že hoci sťažovateľka nedostala písomnú odpoveď od predsedníčky okresného súdu a nemohla postupovať podľa § 67 ods. 1 zákona o súdoch, možno nepochybne konštatovať, že sťažovateľka nevyčerpala ešte možnosť v tejto veci podať aj sťažnosť na predsedu súdu na nadriadený súd podľa § 63 ods. 2 zákona o súdoch, ak sa domnievala, že v tejto veci nebol dodržaný zákonný postup zo strany predsedníčky okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že jej sťažnosti bolo potrebné odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec k tomu ústavný súd uvádza, že aj keď v tomto prípade mala sťažovateľka pravdu, že o jej návrhoch (podaných elektronicky) nebolo ešte rozhodnuté, na druhej strane si sťažovateľka však sama musí uvedomiť, že všeobecné súdy a ústavný súd zahlcuje tisíckami podaní, ktoré pri ich súčasnej vyťažnosti môžu spôsobiť isté predĺženie vybavovania jej návrhov a sťažností na zbytočné prietahy, preto musí strpieť určitú mieru zhovievavosti a trpezlivosti pri rozhodovaní všeobecných súdov, ktoré nemajú materiálne a ani personálne predpoklady promptne rozhodovať o jej hromadných návrhoch. Navyše v skutočnosti jej návrhy na zmenu súdneho exekútora nie sú opodstatnené, pretože ich všeobecné súdy zamietajú.

Ústavný súd k tomu poznamenáva, že ak okresný súd v dohľadnej dobe neprijme opatrenia na odstránenie prietahov v exekučných konaniach pri rozhodovaní o jej návrhoch na zmenu súdneho exekútora (ani po vyčerpaní postupu podľa § 63 ods. 2 zákona o súdoch), opätovne môže sťažovateľka podať na ústavnom súde kvalifikovanú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2014